Sefer Devarim- the most misunderstood book in the Bible /Class # 13 For Torah in Motion - by Menachem Leibtag What is "brit Nitzavim" - and why now in year 40!

I. Intro

Last week, we discussed chapter 27-28, i.e. the ceremony that was to take place on Har Eival, where the 'torah' [=the laws of the main speech] will be written on stone, and studied and taught, at a national ceremony similar to Mt Sinai.

After that commandments, and the lengthy details of the 'blessings and curses' to be ready publicly at Har Eival - we find yet ANOTHER covenant, in chapters 29-30, better known as "brit Nitzavim" or alt. "brit Arvot Moav". In today's class, we will try to understand the purpose of that "brit" and its necessity - and why 'now' in the 40th year.

Underlying questions-

Do we need a new brit, b/c it's been 40 years?

Or would this "brit" have been necessary, even for first generation?

Similar, blessings & curses on Har Eival, only b/c new generation Or was that God's original plan for first generation as well?

דברים פרק כח

א וְהָיָה, אִם־ שְׁמוֹעַ תִּשְׁמֵע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיף, לִשְׁמֹר לַאֲשׁוֹת אֶת-כָּל-מִצְוֹתָיו, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךְ הַיּוֹם--וּנְתָנְךְ יְחוָה אֱלֹהֶיף, עֶלְיוֹן, עַל, כָּל-גּוֹנֵי הָאָרֶץ .בּ וּבָאוּ עָלֶיף כָּל-הַבְּלְ- הַבְּלְּרָ הַיְּוֹם--וּנְתָנְךְ יְחוָה אֱלֹהֶיף, עֶלְיוֹן, עַל, כָּל-גּוֹנֵי הָאָרֶץ .בּ וּבָאוּ עָלֶיף כָּל- הַבְּרִיּ הַלָּרָי בִּיְתְּף : כִּי תִשְׁמַע, בְּקוֹל יְחוָה אֱלֹהֶיף .ג בָּרוּף אַתָּה, בָּעִר; וּבְרוּף אַתָּה, בְּבּאֶּך; וּבְרוּף אַתָּה, וּבְּרוּף אַתָּה, וּבְּרוּף אַתָּה, וְעַשְּׁתְרוֹת צֹאנֶף .ה בְּרָרְף אֶחָר זִיְאוֹת אָלִיף, וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוֹסוּ לְפָנֶיף .ח יְצוֹ יְחוֹה בְּאֵרְי וֹתְה אֶת-אֹיְבִיף הַקְּמִים עָלֶיף, נְנְפִים לְפָנֶיף: בְּדֶרֶף אֶחָד זֵצְאוּ אֵלֶיף, וּבְשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוֹסוּ לְפָנֶיף .ח יְצוֹ יְחוֹה

אִתְּדָּ, אֶת-הַבְּרָכָה, בַּאֲסָמֶידּ, יִּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶדּ, יּבַרַכְדִּ-בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר-יְהִוֹה אֱלֹהֶידּ יֹתֵו לְדָּ . טֹ יְקִימְדְּ יְהֹנָה לֹּנְּעֵם קְדוֹשׁ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע-לָדְ: כִּי תִשְׁמֹר, אֶת-מִצְוֹת יְהֹנָה אֲלֵהֶידְּ, וְהָלַכְתָּ, בִּדְרָכִיוֹ .י וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם יְהֹנָה אֲלֶהֶידְ, וְהָלַכְתָּ, בִּדְרָכִיוֹ .י וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם יְהֹנָה נְקֹתְּדְּ, וְהָלַכְתָּ, בִּדְרָכִיוֹ .י וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הְאָרֶץ, כִּי שֵׁם יְהֹנָה נְקֹתְּדְּ יְהְנָה לְעָבֵי בְּטְנְדְּ וּבִפְּרִי בְּהֶמְתְּדְּ וּבִפְּרִי אַדְמָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהֹנָה לַאֲבֹתֶידְּ, לָתֶת לָדְּ....

טו וְהָיָה, אִם-לֹא תִשְׁמֵע בְּקוֹל יְהוָה אֲלֹהֻיֹךְ, לִשְׁמֹר לַצְשׁוֹת אֶתכְּל-מִצְוֹתִיו וְחֻקֹּתִיו, אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךְ הַיּוֹם--וּבָאוּ עָלֶיךּ כָּל-הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה,
וְהָשִּׁיגוּך .טז אָרוּר אַתָּה, בָּשִּׁדָה .יז אָרוּר טַנְאֲדְ, וּמִשְאַרְתֶּדְ..
סז בַּבֹּקֶר תֹאמַר מִי-יִתֵּן עֶרֶב, וּבָעֶרֶב תֹאמַר מִי-יִתֵּן בֹּקֶר--מְפַּחַד לְבָבְדְ אֲשֶׁר תִּפְחָד, וּמְמַרְאֵה עִינִידְ אֲשֶׁר תִּרְאֶה .סח נֶהֶשִׁיבְדְּ יְהוָה מִצְרַיִם, בָּאֲנִיוֹת, בַּדֶּרָדְ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְדְּ, לֹא-תֹסִיף עוֹד לִרְאֹתָה, וְהָתְמַבּּרְתָּם שְׁם לְאִיְבֶידְ לַעֲבָדִים וְלִשְׁבְחוֹת, וְאֵין קֹנֶה. {ס}

סט אֵכֶּה <mark>דְבְרֵי הַבְּרִית</mark> אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה, לִכְרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל- **- בְּאֶרֶץ מוֹאָב**: מִלְּבַד הַבְּרִית, אֲשֶׁר-כְּרַת אִתָּם בְּחֹרֵב. {פ}

פרק כט

אַ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וַיּּאֹמֶר אֲלַהֶּם: אַפֶּם רְאִיתֶם, אֵת כָּל-אֲשֶׁר עֲשָׂה יְהוָה לְצִינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, לְפַרְעֹה וּלְכָל-צְבָדִיו, וּלְכָל-אַרְצוֹ .בּ הַמַּסּוֹת, הַגְּדֹלֹת, אֲשֶׁר רָאוּ, צֵינֶיךְ--הָאֹתֹת וְהַמּׂפְתִים הַגְּדֹלִים, הָהֵם .גֹּ וְלֹא-נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לָדַעַת, וְצֵינַיִם לְרָאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ, עַד, הַיּוֹם הַזֶּה .דֹּ וָאוֹלֵדְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שְׁנָה, בַּמִּדְבָּר; לֹא-בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵשְלֵיכֶם, וְנַצַלְךְּ לֹא-בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךְּ .הֹּ לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם, וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם--לְמַעַן, תִּדְעוּ, כִּי אֲנִי יְהוָה, אֱלֹהֵיכֶם .וּ וַתָּבֹאוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶּדְ-חָשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶדְ-הַבְּשׁׁן לִקְרָאתֵנוּ,

לַמִּלְחָמָה--וַנַּבֶּם זּ וַנִּקַּח, אֶת-אַרְצָם, וַנִּתְּנָהִּ לְנַחֲלָה, לָראוּבֵנִי וְלַנְדִי--וְלַחֲצִי, שֵׁבֶט הַמְנַשִׁי . תֹּ וּשְׁכַּרְתָּם, אֶת-דִּבְּרֵי הַבְּּרִית הַזּאֹת, וַנְאֲשִׁיתֶם, אֹתָם--לְמֵעֵן תַּשְׂכִּילוּ, אֵת כָּל-אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן. {פּ}

ט אַתֶּם נִאָבִים הַיּוֹם כֵּלְכֶם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: רָאשִׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם, זִקְנִיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם, כֹּל, אִישׁ יִשְׂרָאֵל .י טַפְּכֶם וְשִׁיכֶם--וְגַרְדָּ, אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחָנֶידְּ: מֵחֹטֵב עֵצֶידְ, עַד שֹׁאֵב מֵימֶידְּ .יֹא לְעָבְּרְדָּ, בְּבְּרִית יְהוָה אֱלֹהֶידְּ--

וּבְאָלָתוֹ: אֲשֶׁר יְהֹוָה אֱלֹהֶיךּ, כֹּרֵת עִמְּדְּ הַיּוֹם .יב לְמַעַן הָקִים-אֹתְדְּ הַיּוֹם לוֹ לְעָם, וְהוּא יִהְיֶה-לְּדְּ לֵאלֹהִים--כַּאֲשֶׁר, דִּבֶּר-לָדְ; וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶידְ, לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וּלְיַעֲקֹב .יג וְלֹא אִתְּכֶם, לְבַדְּכֶם.../

A. What is "brit Nitzavim"? [Devarim chapter 29]

ט אַתֶּם נִ**צְבִים הַיּוֹם כֵּלְכֶם**, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: רָאשִׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם, זִקְנֵיכֶם וִשֹׁטְרֵיכֵם, כֹּל, אִישׁ יִשְׂרַאֵל. **9** Ye are standing this day all of you before the LORD your God: your heads, your tribes, your elders, and your officers, even all the men of Israel,

טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם--וְגֵרְדּ, אֲשֶׁר בְּקֶרֶבמַחַנִידְּ: מֵחֹטֵב עֵצֵידְ, עַד שֹׁאֵב מֵימֵידְ.

10 your little ones, your wives, and thy stranger that is in the midst of thy camp, from the hewer of thy wood unto the drawer of thy water;

יא לְעָבְרְדּ, בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶידְּ--וּבְאָלָתוֹ: אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶידְּ, כֹּרֵת עִמְּדְּ הַיּוֹם.

11 that thou shouldest enter into the covenant of the LORD thy God--and into His oath--which the LORD thy God maketh with thee this day;

יב לְמַעַן <mark>הָקִים-אֹתְדָּ הַיּוֹם לוֹ לְעָם</mark>, וְהוּא יִ<mark>הְיָה-לְּדְּ לֵאלֹהִים</mark>--כַּאֲשֶׁר, דִּבֶּר-לָדְּ ; וְכַּאֲשֶׁר יִ**שְׁבַּע לַאֲבֹתֵידְּ**, לְאַבְרָהָם לִיִצְחָק וּלִיַעֵקֹב. יִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵידָּ, 12 that He may establish thee this day unto Himself for a people, and that He may be unto thee a God, as He spoke unto thee, and as He swore unto thy fathers, to Abraham, to Isaac, and to Jacob.

יג וְלֹא אִתְּכֶם, לְבַדְּכֶם--אָנֹכִי, כֹּרֵת אֶת-הַבְּרִית הַזּאת, וְאֵת-הַאַלַה, הַזּאת. **13** Neither with you only do I make this covenant and this oath;

יד כִּי אֶת-אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה, עִמְנוּ עֹמֵד הַיּוֹם, לִפְנֵי, יִהוָה אֵלהֵינוּ ; **וִאֵת אֲשֵׁר אֵינֵנוּ פֹּה, עִמְנוּ הַיּוֹם.**

14 but with him that standeth here with us this day before the LORD our God, and also with him that is not here with us this day--

טו כִּי-אַתֶּם יְדַעְתֶּם, אֵת אֲשֶׁר-יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, וְאֵת אֲשֶׁר-עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם, אֲשֶׁר עַבַרְתֵּם. 15 for ye know how we dwelt in the land of Egypt; and how we came through the midst of the nations through which ye passed;

טז וַתִּרְאוּ, אֶת-שִׁקּוּצֵיהֶם, וְאֵת, גִּלֻּלֵיהֶם--עֵץ וָאֶבֶּן, כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמְּהֶם. 16 and ye have seen their detestable things, and their idols, wood and stone, silver and gold, which were with them--

יז פֶּן-יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ-אִשְּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ-שַׁבֶּט, אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, 17 lest there should be among you man, or woman, or family, or tribe, whose heart turneth away this day from the LORD our God, to go to serve the gods of those nations; lest there should be among

לָלֶכֶת לַעֲבֹד, אֶת-אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הְהֵם: פֶּן-יֵשׁ בַּכֶם, שֹׁרָשׁ פַּרָה רֹאשׁ--וְלַעַנַה.

you a root that beareth gall and wormwood;

יח וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-דִּבְרֵי הָאָלָה הַזּאֹת, וְהִתְּבָּרֵךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה-לִּי--כִּי בִּשְׁרְרוּת לִבִּי, אֵלֵךְ: לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה, אֶת-הצמאה. 18 and it come to pass, when he heareth the words of this curse, that he bless himself in his heart, saying: 'I shall have peace, though I walk in the stubbornness of my heart--that the watered be swept away with the dry';

יט לא-יאבֶה יְהוָה, סְלֹחַ לוֹ--כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף-יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא, וְרְבְצָה בּוֹ כָּל-הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה; וּמְחָה יְהוָה אֶת-שְׁמוֹ, מתּחת השׁמים. 19 the LORD will not be willing to pardon him, but then the anger of the LORD and His jealousy shall be kindled against that man, and all the curse that is written in this book shall lie upon him, and the LORD shall blot out his name from under heaven;

B. When did He tell our forefathers? [Breishit 17 -'brit Milah']

א וַיְהִי אַבְרָם, בֶּן-תִּשְׁעִים שָׁנָה וְתֵשַׁע שָׁנִים ; וַיִּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם, וַיּאֹמֶר אֵלָיו אַנִי-אֵל שַׁדִּי--<mark>הָתִּהַלֶּדְ לִפַנֵי, וַהִּיָה תַּמִים.</mark>

1 And when Abram was ninety years old and nine, the LORD appeared to Abram, and said unto him: 'I am God Almighty; walk before Me, and be thou wholehearted.

ב וְאֶתְּנָה בְּרִיתִי, בֵּינִי וּבֵינֶדְּ; וְאַרְבֶּה אוֹתִדְּ, בִּמִאֹד מִאֹד. **2** And I will make My covenant between Me and thee, and will multiply thee exceedingly.'

ג וַיִּפּל אַבְרָם, עַל-פָּנָיו ; וַיְדַבֵּר אִתּוֹ אֱלֹהִים, לֵאמר. **3** And Abram fell on his face; and God talked with him, saying:

ד אֲנִי, הָנֵּה בְּרִיתִי אִתְּדְּ; וְהָיִיתָ, לְאַב המון גוים **4** 'As for Me, behold, My covenant is with thee, and thou shalt be the father of a multitude of nations.

ּהֹ וְלֹא-יִקָּרֵא עוֹד אֶת-שִּׁמְדּ, אַבְרָם ; וְהָיָה שִׁמְדְּ אַבְרָהָם, <mark>כִּי אַב-הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּידְּ.</mark> **5** Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee.

ין הְפְרֵתִי אֹתְדְּ בִּמְאד מְאד, וּנְתַתִּידְּ לַגוֹיִם; וּמַלַכִּים, מַמַּדְּ יֵצֵאוּ. **6** And I will make thee exceeding fruitful, and I will make nations of thee, and kings shall come out of thee.

ז וַהֲקְמִתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶדְּ, וּבֵין זַרְעַדְּ אַחֲרֶידְּ לְדֹרֹתָם--**לִבְּרִית** עוֹלֶם: לִהְיוֹת לְדְּ לֵאלֹהִים, וּלְזַרְעֲדְּ אַחֵרֵידָּ.

7 And I will establish My covenant between Me and thee and thy seed after thee throughout their generations for an everlasting covenant, to be a God unto thee and to thy seed after thee.

ח וְנָתַתִּי לְדְּ וּלְזַרְעֲדְּ אַחֲרֶידְּ אֵת אֶרֶץ מְגֵרֶידְּ, אֵת כָּל-אֶרֶץ כְּנַעַן, לַאֲחֻזַּת, עוֹלָם ; וְהָיִיתִי לָהֵם, לֵאלהִים. **8** And I will give unto thee, and to thy seed after thee, the land of thy sojournings, all the land of Canaan, for an everlasting possession; and I will be their God.

ט וַיּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-אַבְרָהָם, וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמֹר--אַתָּה וְזַרְעֲדְּ אַחֲבֶידְּ, לְדֹרֹתָם. **9** And God said unto Abraham: 'And as for thee, thou shalt keep My covenant, thou, and thy seed after thee throughout their generations.

י זאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ, בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם, וּבֵין זַרְעֵדּ, אַחֲרֶידּ: הִמּוֹל לֶכֶם, כָּל-זָכָר.

10 This is My covenant, which ye shall keep, between Me and you and thy seed after thee: every male among you shall be circumcised.

יא וּנְמַלְתֶּם, אֵת בְּשִׂר עָרְלַתְכֶם; וְ**הְיָה לְאוֹת** בְּרִית, בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם.

11 And ye shall be circumcised in the flesh of your foreskin; and it shall be a token of a covenant betwixt Me and you.

Note as well the parallels to 'brit ha'Keshet' Breishit chapter 9

א וַיְבָרֶדְ אֱלֹקִים, אֶת-נֹחַ וְאֶת-בְּנְיו; וַיֹּאֹמֶר לְהֶם **פְּרוּ וּרְבוּ...**.

ת וַיּאַמֶר אֱלֹקים אֶל-נֹח וַאֲנִי, הִנְנִי **מֵקִים אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם...**

יאַ <mark>וַהָקַמֹתִי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּכֶם</mark>... וְלֹא-יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל, **לְשַׁחֵת הָאָרֶץ**.

יב וַיּאַמֶר אֱלֹקים **זֹאַת אַוֹת-הַבְּרִית** אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם...

אֶת-קַשְׁתִּי, נְתַתִּי בֶּעָנָן; וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית, בֵּינִי וּבֵין הָאָרֶץ.

C. When did He tell generation of the desert?

[Before leaving Egypt Shmot chapter 6]

וּ לָכֵן אֶמר לִבְנֵי-יִשְׂרָאֵל, <mark>אֲנִי יְהֹוָה</mark>, וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם, וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם ; וְגָאַלְתִּי אֶתְכֶם בזרוע נטוּיה, ובשפטים גדלים.

6 Wherefore say unto the children of Israel: I am the LORD, and I will bring you out from under the burdens of the Egyptians, and I will deliver you from their bondage, and I will redeem you with an outstretched arm, and with great judgments;

י וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם לִי לְעָם,

וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים; וִידַעְתֶּם, כִּי **אַנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם**, הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם, מִתַּחַת סִבְלוֹת מִצְרָיִם. 7 and I will take you to Me for a people, and I will be to you a God; and ye shall know that I am the LORD your God, who brought you out from under the burdens of the Egyptians.

ח וְהֵבֵאתִי אֶתְכֶם, אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נָשְׂאתִי אֶת-יָדִי, לָתֵת אֹתָה לְאַבְּרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקב;

8 And I will bring you in unto the land, concerning which I lifted up My hand to give it to Abraham, to Isaac, and to Jacob; and I will give it you for a heritage: I am the LORD.

ּוְנָתַתִּי אתָהּ לָכֶם מוֹרָשָה, <mark>אֲנִי יְהוָה</mark>.

[Before Matan Torah Shmot chapter 19]

5 Now therefore, if you will hearken unto My voice, and keep My covenant, [then] you shall be Mine own treasure from among all peoples; for [because/even though] all the earth is Mine; 6 and you shall be for Me a kingdom of priests, and a holy nation. These are the words which you shall speak

ה וְעַהָּה, אִם-שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּּלְלִי, וּשְׁמַרְהָם, אֶת-בְּרִיתִי<mark>--וְהְיִיתֶם לִי</mark> סְגֻלָּה מִבְּל-הָעַמִּים, בִּי-לִי בָּל-הָאָרֶץ. ו וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלֶבֶת בֹּהְנִים, וְגוֹי קָדוֹש: אֵלָה, הַדְבָרִים, אֲשֶׁר תִּדַבֵּר....

After the commandment to build the Mishkan / Shmot chapter 29]

מד וְקִדַּשְׁתִּי אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד, וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ; וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו אֲקַדֵּשׁ, לִכַהֵן לִי. **44** And I will sanctify the tent of meeting, and the altar; Aaron also and his sons will I sanctify, to minister to Me in the priest's office.

; מה וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל af And I will dwell among the children of Israel, and will be their God. והייתי להם, לאלהים.

מוֹ וְיַדְעוּ, כִּי אַנִי יִהוָה אֱלֹהֵיהֶם, אֲשֶׁר הוצאתי אתם מארץ מצרים, לשכני בתוכם: אַנִי, יְהוַה אֵלהֵיהֶם.

46 And they shall know that I am the LORD their God, that brought them forth out of the land of Egypt, that I may dwell among them. I am the LORD their God.

Commandment to keep Shabbat [after the Mishkan]

שמות פרק לא יג וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל, לֵאמֹר אַדְ אֵת-שַׁבְּתֹתֵי תִּשְׁמֹרוּ:

-פי אות הוא ביני וביניכם, לדרתיכם

-לַדַעַת, כִּי אֵנִי יִהוָה מִקַדִּשְׁבֶם....

III. The need for the two covenants at the conclusion of Sefer Devarim [chapters 27 thru 30 / brit Har Eival & brit Arvot Moav]

Outline of the main speech in Sefer Devarim, and its key sections:

Chapter 5 Moshe Rabeinu retells the story of Maamad Har Sinai,

and how he received at that time - the laws that he is about to teach

Chapters 6->11 - The "mitzvah" section, the love & fear of God

/ From "shema" to "v'haya im shmoah"

Chapters 12->26 - The "chukim u'mishpatim" section

/ The Laws that will establish God's nation

concludes in chapter 26 with:

טז - יט הַיּוֹם הַזָּה, יהוַה אֵלהֵיךּ מְצַוּךּ לַעֲשׁוֹת אֶת-הַחָקִים הַאֵּלָה וְאָת-ָּהַ**מִּשִּׁפָּטִים**; וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִּׁיתָ אוֹתָם, בִּכָל-לְבָבְךְּ וּבְכָל-נַפְשֵׁךְ.

את-יהוה האמרת, היום

- להיות לד לאלהים
 - וללכת בדרכיו
- וַלְשָׁמֹר חָקָּיו וּמִצְוֹתַיו וּמִשְׁפַּטֵיו
 - וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ.

ניהוָה הֶאֲמִירִדּ הַיּוֹם,

- לַהְיוֹת לוֹ לַעֲם סְגַלֵּה, כַּאֲשֶׁר, דְּבֵּר-לַדְּ;
 - וַלְשָׁמֹר, כַּל-מְצִוֹתֵיו.
- ולתתד עליון, על כַּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַשַּׁה, קתהלה, ולשם ולתפארת;
- וַלְהָיתָךְ **עִם-קַדשׁ לַיהוַה אַלהִידְ**, כַּאֲשֵׁר דָבֵּר.

Followed by Brit Har Eival (chapters 27-28) Reward & Punishment (introduced by purpose) This goes together with the ceremony at Har Eival After writing down the torah & teaching it i.e. it will take place in the Land of Israel

Then Brit Nitzavim / Arvot Moav (chapters 29-30) The eternal nature of the covenant (introduced by purpose) This covenant is happening NOW, it's a "brit" about The "brit"

The eternal nature of "brit Sinai" - that we can NOT break out

Nor can Hashem break out - just like "brit ha'Keshet"!

See Haftara Parshat Noach - Isaiah 54

ט כי-מי נח, זאת לי, אשר נשבעתי waters of Noah should no more go מעבר מי-נח עוד, על-האַרץ--בּן נשבעתי מקצף עליד, ומגער-בד.

9 For this is as the waters of Noah unto Me; for as I have sworn that the over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee, nor rebuke thee.

-- פי הַהָּרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשֶׁינָה • יבּי הַהָרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשֶׁינָה • יבּי הַהָרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִּלּ יה יבּי הַהָּרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִלּ יה יבּי הַהָּרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִּלְ יה יבּי הַהָּרִים יָמוּשוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִּלְ יה יבּי הַהָּרִים יִמוּשׁוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִּלְ יה יבּי הַהְרִים יִמוּשׁוּ, וְהַגְּבָעוֹת הְמוּשׁיִּלְ יה יבּי הַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּלְ יה יבּי הַהְרִים יִמוּשׁוּ, וְהַגְּבְעוֹת הְמוּשׁיִּלְּהִים יִמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּלְּהִים יִּמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּלְּהִים יִּמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּלְּהִים יִּמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּהְיִים יִבּים יִמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּשׁיִּלְּהִים יִּמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּת הְמוּת הְמוּת הְמוּת הַבְּעוֹת הְמוּת הְמוּת הְמוּת הְרִים יִּמוּשׁוּ, וְהַבְּעוֹת הְמוּת הְיִים יִּמוּת הְרִים יִבְּעוֹת הְבְּעוֹת הְיִבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְבְּעוֹת הְבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִיבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּיְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִּבְּעוֹת הְיִים יִיבּים יִיבּים יִּיִּים יִיבְּעוֹת הְיִים יִיבְּעוֹת הְיִים יִּיִּים יִּיִים יִּיִים יִיבּים יִּיִים יִּיִים יִיבּים יִיבּים יִּיִים יִּיִים יִיבּים יִיבּים יִיבּיּים יִיבְּיִים יִיבּים יִיבּיּים יִיבּיּים יִיבּיּים יִיים יִיבּים יִּיִים יִּיִים יִּיִּיִים יִּיִייִים יִיבּים יִיבּים יִיבּיּים יִיבּיּים יִיבְּיִים יִיבּיים יִיבּיוֹים יִיבּיים יִיבּיים יִּיּיִים יִיבּיים יִיבּיים יִיבּיים יִיבּיים יִּיִייִים יִּיּים יִיבּיים יִיבּיים יִיבּיים יִּיִייִים יִיבּיים יִיבּיים יִיבּיים יִיבּיים יִיבְּיוֹים יִיבּיים יִיבּיים יִּייִיים יִּייִיים יִיבּיים יִיבּיים יִּיִּיּים יִּיִיּיִים יִּיִייִים יִּיִיּיּים יִיבּיים יִּיִּיּים יִּיִיּיִים יִּיִיּיִיים יִּיִיּיִים יִּייִים יִיבְּיִים יִייִייִיּים יִיבּיים יִּיִיּיִים יִּיִיּים יִּי וְחַסְדִי מֵאתֵדְ לֹא-יָמוּשׁ, וּבְרִית שְׁלוֹמִי לא **תמוט**, אַמַר מִרַחֲמֶדְ, יִהנָה. {ס}

the hills be removed; but My kindness shall not depart from thee, neither shall My covenant of peace be removed, saith the LORD that hath compassion on thee. $\{S\}$

Opening Prayer of RH "shmon'esray"	פתיחה -אתה בחרתנו		
You chose us from all the nations	אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים		
You loved us, and wanted us	אָהַבְתָּ אותָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ,		
You elevated us above all the 'languages' You sanctified us [made us holy] with your commandments [mitzvot]	וְרומַמְתָּנוּ מִבָּל הַלְּשׁונות וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְותֶיךּ, וְק ַרַבְתָּנוּ מַלְבֵּנוּ לַעֲבודָתֶד ּ		
You brought us close to You our King in			
order that we would serve You. And You have called upon us associated with us] - Your Great & Holy name.			
	וְשִׁמְדּ הַגָּדוּל וְהַקְּדוּשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ [Compare to Devarim 10:12-19]		
Closing Prayer of RH "shmon'esray"	חתימה- מלוך על כל העולם		
Our God, and God of our fathers:	אֶלהֵינוּ וֵאלהֵי אֲבותִינוּ		
Reign upon the entire world with Your glory	מְלדְ עַל כָּל הָעולָם כָּלו בִּכְבודֶדְ,		
Elevate Yourself over the entire Land Appear with Your great strength over all the inhabitants of the earth Let every created being understand that You created him And let everything breathing soul say: That Hashem - the God of Israel - He is King,	ְוְהַנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךּ, וְהופַע בַּהַדַר גְּאון עָזֶּךּ עַל כָּל יושְׁבֵי תַבֶּל אַרְצֶךּ, וְיֵדַע בָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּו וְיָבִין כָּל יְצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּו, וְיאמַר כּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּו ה׳ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל - מֶלֶדְּ		
and His Kingdom rules supreme.	וּמַלְכוּתו בַּכּל מַשָּׁלָה :		
Sanctify us with your Commandments Put our portion with Your Torah And purify our hearts so that we can truthfully serve You.	קַדְּשֵׁנוּ בְּמִּצְותֶיֹךְ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוּרְתֶךּ, שַבְּעֵנוּ מִטוּבֶךּ וְשַׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךּ, וְ טַהֵר לִבֵּנוּ לִעָבִדְּךְ בֵּאֵמֵת,		
	510×15 545 44 5 445 5 464		

: וּדְבָּרְדּ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד

מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיום הַזִּכָּרון:

– אָבֶר הִי מֶלֶדְ עַל כָּל הָאָרֶץבְּרוּדְ אַתָּה הי מֶלֶדְ עַל כָּל הָאָרֶץ

[See Devarim 4:5-8, 5:1 & 26:16-19]